

G1, OSK Olomouc : BA Sparta Praha**91 : 40** (14:9, 24:10, 23:8, 30:13)

Body: Rašková 16 – TH 4/2, Holcová 15-2/0 (1x3), Dosedělová 12, Pouličková 10, Slivečková a Štursová 8, Fukanová 6-3/0, Nesvadbová a Ševčíková 6, Filipcová a Válková 2, Janů 0.
TH 9/2 = 22%, F- 14

G2, OSK Olomouc : BA Sparta Praha**72 : 53** (18:12, 24:12, 18:19, 12:10)

Body: Holcová 13-10/9, Rašková 12- 6/5 (1), Nesvadbová 12-4/0, Štursová 8-3/2, Dosedělová a Válková 8, Filipcová 4-2/2, Janů a Ševčíková 2, Pouličková 3-2/1, Fukanová a Slivečková 0.
TH 27/19 = 70%, F- 20

Stav na zápasy 2:0.

Posledních pár dnů do utkání play-off o postup na „republiku“ ŽL U14 jsem nosil v hlavě, abych nepohnojil kolegovi OZ celoroční úsilí. Jeden nikdy neví, je to sport, navíc ženský sport, že. Obě utkání jsou zdárně za námi, tak jako je zřejmé, že výsledek 2:0 po první „rundě“ patří jemu, ne mně, a že vítězství, jedno přesvědčivé, výsledkově až drtivé, druhé utržené a upachtěné, nás téměř posouvají dál, jenže... A zde je jádro pudla.

Jaký basketbal a na jaké úrovni chcete, děvčata, hrát? Důchodcovský, bez okamžitého vyběhání do RP, bez tělesného kontaktu při nabíhání útočníka ze slabé strany, bez odstavování hráčky do těla před samotným doskočením míče, bez obrany, která má hráči s míčem způsobovat potíže, tedy natěsno a „slajdovat“ ho do čáry? A co po přihrávce proběhnout, či seběhnout a nabídnout se pro míč? Je to náročné, vidíte... Ne, nebyl jsem na jiných utkáních. +50 je rozdíl tří úrovní, tak jako +20 nato, jak jsme se trápili, je ještě pěkný výsledek. Jenže s kým jsme hráli a kdo nás prověřil? Sparta přijela bez své první dámy Jindrové a bylo zřejmé, že jim bude chybět kvalitní hráčka na vyvážení míčů, body ani nezmiňuji. Přidáme-li, že počet devíti přišedších se prakticky rovnal osmi a půl kvůli jedné evidentně mladší a méně zkušené, bylo před rozskokem v podstatě rozhodnuto, a přesto tomu tak, míním hlavně neděli, vůbec nebylo.

V G1 jsme celou první čtvrtinu zahřívali motory. Chyba stíhala chybu z nepozornosti, míče nám létaly kolem hlav, protože zaujetí základního branného postoje při návratu do obrany trvalo déle, než by mělo atd., atd. Tyto věci musí na „place“ řešit rozehrávačka, či kapitánka nebo některá základní hráčka. Růža na „jedničce“ to bohužel nebyla, kapitánka z lavičky nemohla, o to víc pochvala Maky, že uřála tuto nepěknou a z naší strany kostrbatou fázi razantní řadou osmi bodů z nájezdů a střely a ukázala, že hráčka musí hrát, ne se schovávat v závětrí. Hodně pomohly opětovně dva návraty z lavičky. Dája musela jít vyplachovat erythrocyty z úst po nepříjemném střetu s protihráčkou pod vlastním košem, pak se zakousla do č.15 Rosecké, která nás do té doby zaměstnávala více, než by bylo vhodné. Druhým návratem byl vstup Terky N. Ta musela na restart na lavičku kvůli mizivé až nulové obraně. Už jen tím, že pak bránila pozorněji, těsněji a hlavně včasěji, se podařilo scelit náš obranný val, na který měla Sparta následně narážet i v dalších kvartách a proti jiným sestavám.

Pak už válec drtil až do konečné podoby výsledku, který je vynikající, leč výkonnost je nutno prokázat jinde a s jinými soupeři a po pravdě si odpovídat na otázky, jak jsme se (jste se) za rok od Lipové od srpna 2013 posunuli a v čem a o kolik jsme se (jste se) oproti svým soupeřům zlepšili? Podobné otázky se musíme ptát, než vidět výhru o X bodů. Potom bychom neřešili velké potíže, viz G2, kde sice brzký vynucený odchod Dáji byl citelný, zvláště

bránění Rosecké už nikdo nedokázal plně zvládat, ovšem síla kolektivu měla mít zápas jasně pod kontrolou.

Sparta správně přitlačila a využívala spousty bezhlavých akcí a neuvěřitelných hloupostí, které bychom již dávno měli řešit adekvátním způsobem a s nimi dodržovat základní pravidla provozu na hřišti. Jestliže z vedlejší ulice přednost dáváte, abyste nevletěli do auta jedoucího po hlavní, proč tady neposunete míč o jednu přihrávku dál na volnou hráčku? Akce bizon se vám zdá „cool“? Když už (konečně) některá z vysokých má vybudované postavení pod košem, proč jí míč nedáte a neuvolníte jí odběhnutím místo pro zakončení? S obranou na současné úrovni se může toto družstvo stále pohybovat na pomezí „krásného“ osmého místa v ČR, než si střediskové kluby dokoupí „materiál“ z venku, pak už ani osmá příčka mu nebude souzená. Alternativou je opravdu zvládnout obranu jako základ své hry po fyzické, technické a taktické stránce, jak by měla vypadat. Pak se lze rovnat i těm privilegovanějším. Obrana je věcí vůle, kondice a nasazení a má jednu obrovskou výhodu – může ji hrát každý hráč a každá hráčka, pokud vůli, kondici a nasazení do hry vloží.

G2 nám dalo pro budoucnost více, než sobotní „sweep“. Nešlo to, zadržávalo to, ulepené, stěsnané, nepřesné, bez spolupráce a vzájemného vyhovění si, aby míč putoval, kam má. V těchto situacích, zvláště když střelci nedávají a zpod koše těžko dostáváme míče na „obrázek“, musí dvojnásob přijít na hřiště disciplína a kompaktní práce, aby i takto utrápený zápas nešel do koncovky, v horším případě do prodloužení. To holky zvládly, když se mohly opřít o trestné hody, které byly na ligové úrovni. Dát Tera N. aspoň 50%, šahaly by na neskutečných 80%, ovšem i 70% pod tlakem vývoje utkání je výborných.

suplující trenér Válek